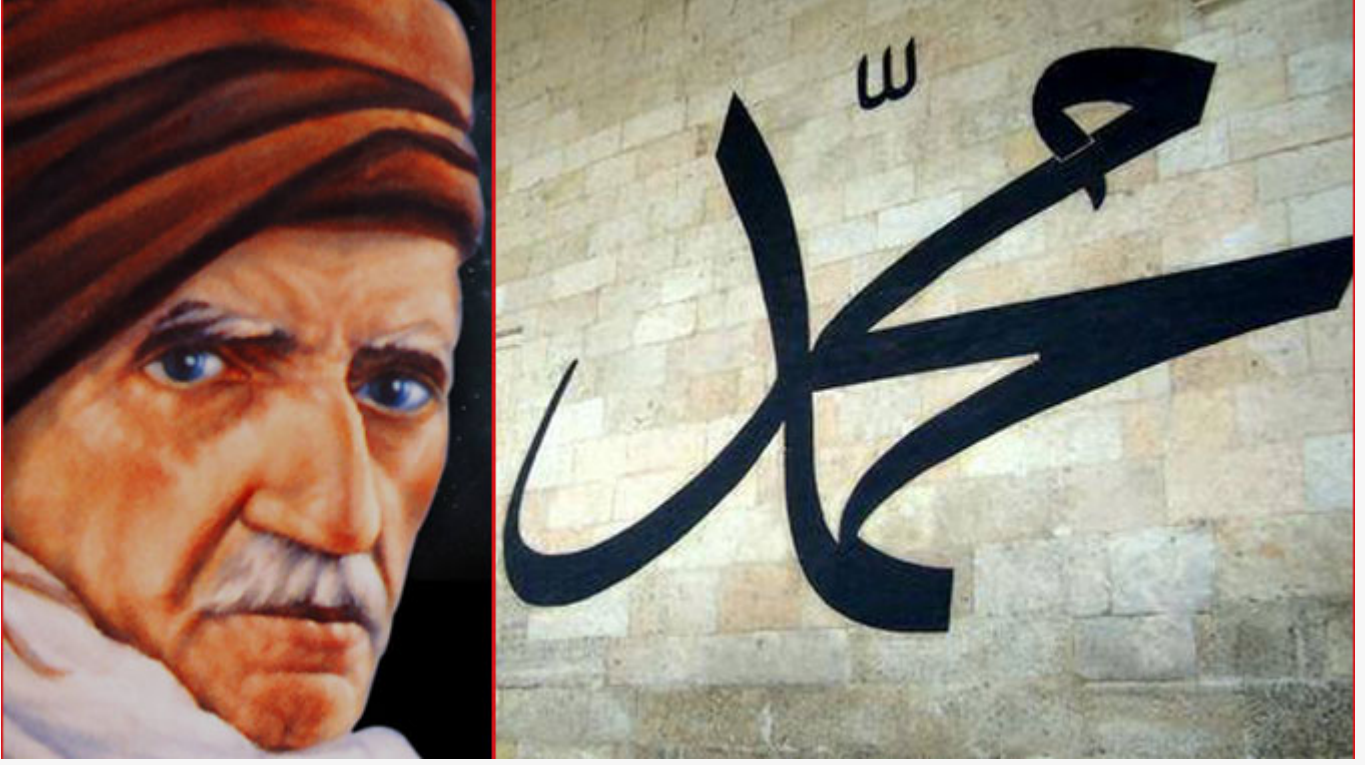

Risale-i Nurlar Asr-ı Saadeti yaşatır

Günümüz insanını en çok mutlu edecek, iç ve dış huzurunu temin edecek, sağlayacak en önemli iksir, Risale-i Nur'lardır.

Risale-i Nurlar; sadece insanın değil, aynı zamanda devletin sosyal boyutunu da tanzim eden esaslar yumağıdır. Aynı zamanda sosyal hayatımızın paratöneridir. Bediüzzaman Emirdağ, Kastamonu ve Sikke-i Tasdik-i Gaybi eserlerinde bu hususta şöyle ifade eder:

“Demek bu vatanın belâlardan muhafazası için Risale-i Nur bir kat’î vesiledir. Madem böyledir; millet ve vatani sevenler, Risale-i Nur’u serbest bıraksınlar ve okusunlar ve okutsunlar.”¹

Yine Emirdağ Lâhikasında şöyle ifade eder: Beşinci nokta “Risale-i Nur bu Anadolu memleketine– belâların def’ine ehemmiyetli bir vesiledir. Sadâka nasıl belâyı defediyor, onun intışarı ve okunması küllî bir sadâka nevinde semavî ve arzî belâların def’ine çok emareler ve çok hâdiselerle tebeyyün etmiş, hatta Kur’ân’ın işaretiyle tahakkuk etmiş.”²

Bediüzzaman Risale-i Nurların insanların sadece imanlarını kurtarmaktan ibaret olmadığını aynı zamanda vesveseden kurtulmaya ve nefs-i emmareninde ikna edilmesine vesile olacağını şöyle ifade eder: “Risaletü’n-Nur ise der: “Her kim olursan ol; bak, gör. Yalnız gözünü aç, hakikati müşahede et, saadet-i ebediyenin anahtarı olan imanını kurtar.” Hem, Risaletü’n-Nur en evvel tercümanının nefsini iknaya çalışır, sonra başkalara bakar. Elbette nefs-i emmaresini tam ikna eden ve vesvesesini tamamen izale eden bir ders, gayet kuvvetli ve halistir ki, bu zamanda cemaat şekline girmiş dehşetli bir şahs-ı manevî-i dalâlet karşısında tek başıyla galibâne mukabele eder.”³

Bediüzzaman Denizli Hapishanesi’nde iken Beylerbey’li Süleyman Hünkâr’da oradadır. Bu konuyu Necmettin Şahiner’in, Son Şahitler eserlerinin “Denizli Şahitleri” bölümünde Süleyman Hünkâr hakkında şöyle bahseder:

Üstad Bediüzzaman Kastamonu’dan Denizli hapsine getiriliyor. Hapishane idaresi, daha gelmeden mahkûmları tehdit ediyor. Diyorlar “Doğudan bir Bektaşî şeyhi gelecek onunla kimse görüşmeyecek konuşmayacak!. Aksi takdirde döviz, işkence ederiz” diye tehditler...

Üstad geldiğinde yatağını ilk üç gün hapishanenin umumî tuvaletin önüne sonra “hapsi münferit” bir odaya alıyorlar. Süleyman Hünkâr efe, kabadayı. Dışarıda ağabeyinin kız kaçırma meselesi yüzünden yaptıkları bıçaklı kavgadan dolayı 3 yıl hüküm giymiş bir mahkûm. Fakat hapishane içindeki kavga ve bıçaklamalardan dolayı cezası 21 yıla çıkmış.

Denizli hapsinde her şeye rağmen, idarenin tehditlerine aldırmadan Üstad'a hoş geldiniz diyor. "Çay, kahve ne içersiniz?" diyorlar hürmette geri durmuyorlar.

Üstad Hünkâr Süleyman'a namazlarını kılması için bir mektup gönderiyor. Daha önce kumar oynayan, bazen günde kumardan çok para kazanan kavgacı Süleyman Hünkâr, namaza başlıyor. Cemaatle namazlar kılınıyor. Bir ara gardiyanlar seni demir parmaklıkların arkasından görmüşler. "Biz sana gösteririz" demişler.

Süleyman Hünkâr da onlara;

"İçeri girerseniz sizin kafanızı şişe ile kırarım" der. Korkularından giremezler.

Üstad'la diğer mahkûmlar ayrı yerde kalır. Görüştürülmez. Üstad talebeleri ile aynı hapishanede mektupla haberleşir. Bu mektup ulaştırma işini Süleyman Hünkâr temin eder.

Risaleleri dışarıya çıkarışında, "Siz bana verin, ben deve de olsa kaçırırım" diyor.

"Siz korkmayın devam edin" dedim. Bütün Başvekile, Cumhurbaşkanına, Bakanlara giden dilekçeler, Risaleler onun yanında yazılmıştır.

Yazıları daktilo ile Sadık Bey, Mümtaz Bey ve Süleyman Hünkâr... Sadık Bey söylüyor, Mümtaz Bey daktilo ile yazıyor, Süleyman Hünkâr da kolaçan ediyor, vaziyeti kontrol ediyor. Bazı eksik yanı olursa Feyzi Efendi de kontrol ediyor.

Daktiloyu, Süleyman Hünkâr'ın arkadaşım dediği, başkâtip Şevket Bey vasıtasıyla Şevket Bey, Muharrem Bey'e veriyor, o da getiriyor. Onunla gece gündüz yazıyorlar. Yasak falan dinlemiyorlar, idare ve mahkûmlar tarafından engel olan da olmuyor.

Zaten bütün mahkûmları tenbihler: Kısımlarda "Arkadaşlar, hocalar kalktığı zaman, herkes hazır ol vaziyetinde duracak" der ve dediği gibi hepsi mum gibi olur.

Yukarıda bahsedilen bölüme ilâve olarak Süleyman Hünkâr'ın geçmiş ile alâkasını kesen onun iman noktasında hangi noktaya geldiğini ifade eden şu hadise önemlidir: Denizli Hapishanesi eski ve ahşap bölümleri olan bir yerdir. Ahşap olduğu içinde tahtakuruları çoktur. Süleyman Hünkâr, "tahtakurusunu yakalar, Üstadım bunları öldürmek caiz midir?" der. Nerden nereye.

Halil ELİTOK 20 Aralık 2016, Salı
halilelitok@gmail.com